

ימי

מי שמתו פרק שלישי ברכות

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) הוספה כ"ב מסתמי סייק
(ב) ייחוסו של סוף ההקדמה
(ג) ברכות דף ז' ע"ב
(ד) כ"ג ע"ב
(ה) כ"ג ע"ב
(ו) כ"ג ע"ב
(ז) כ"ג ע"ב
(ח) כ"ג ע"ב
(ט) כ"ג ע"ב
(י) כ"ג ע"ב
(יא) כ"ג ע"ב
(יב) כ"ג ע"ב
(יג) כ"ג ע"ב
(יד) כ"ג ע"ב
(טו) כ"ג ע"ב
(טז) כ"ג ע"ב
(יז) כ"ג ע"ב
(יח) כ"ג ע"ב
(יט) כ"ג ע"ב
(כ) כ"ג ע"ב
(כ"א) כ"ג ע"ב
(כ"ב) כ"ג ע"ב
(כ"ג) כ"ג ע"ב
(כ"ד) כ"ג ע"ב
(כ"ה) כ"ג ע"ב
(כ"ו) כ"ג ע"ב
(כ"ז) כ"ג ע"ב
(כ"ח) כ"ג ע"ב
(כ"ט) כ"ג ע"ב
(ל) כ"ג ע"ב

הרואה ענימה. את חלל ההקדמה אחריו שורה הפנימית והבטל יושב
שס: מחמת עומן. ולא מחמת כבוד שלם באו לנהא אלא לראות
את המאופיע: אין חכמה. השונה נגד ה': אחס עומה. שיש בה
קנר: בא נפשוה: האכל: בא נפשוה: האכל: בא נפשוה: האכל:

העומדים בשורה וכו': (ת"ר אשורה הירואה
פנימה פטורה ושאינה רואה פנימה חיבת
רבי יהודה אומר הבאים מחמת האבל פטורין
מחמת עצמן חייבין: אומר רב יהודה אומר רב
יהמוצא כלאים בברו פושמן אפי' באור מ"ט
ואין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' וכו"ב
שיש חלול השם אין חולקין כבוד לרב מתיבי
יקברו את המת וחזרו ולפניהם ב' דרכים אחת
טהורה ואחת בטמאה בא בטוהרה באין עמו
בטהורה כבא בטמאה באין עמו בטמאה
במושם כבודו אמאי לימא אין חכמה הורם
תבונה לנגד ה' תרגמה רבי אבא בבית הפרס
דרבנן דאמר ר' רב יהודה אמר שמואל ימנפח
אדם בית הפרס והולך ואמר רב יהודה בר
אשי משמיה דרב יבית הפרס שנרש טהור
ח"ש דאמר ר' אלעזר בר צדוק ומרגלין היינו
על גבי ארונות של מתים לקראת מלכי ישראל
ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אמרו אלא אפי'
לקראת מלכי עכו"ם שאם יושב יביתו בין מלכי
ישראל למלכי עכו"ם אמאי לימא אין חכמה
ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כדרכא דאמר
רבא דבר תורה אהל כל שיש בו חלל טפה
חוצץ בפני הטומאה ושארין בו חלל טפה אינו
חוצץ בפני הטומאה ורוב ארונות יש בהן
חלל טפה וגזרו על שיש בהן משום שאין בהן
ומשום כבוד מלכים לא גזרו בורב רבנן ח"ש
גידול כבוד הבריות שדוחה [את] לא תעשה
ואין עצה לנגד ה' תרגמה רב רבא שבא קמיה
דרב כהנא בלאו גדלא תסור אחיכו עליה
לאו דלא תסור דאורייתא היא אמר רב כהנא
אמאי רבא אמר מילתא אחיכו עליה כל
מילי דרבנן אסמכתוהו על לאו דלא תסור
ומשום כבודו שרו רבנן ח"ש והתעלמה
מהם פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים
שארין אתה מתעלם מהם הא כיצד אם יהיה
כהן והוא בבית הקברות או היה זקן ואינו
לפי כבודו או שהיתה מלאכתו מרובה משל
כברו לכהן נאמר והתעלמת אמאי לימא אין
חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' שאני
התם דכתיב והתעלמת מהם וליגמר מניה
איסורא ממנונא לא ילפינן ח"ש ולאחרותו
מה תלמוד לומר הרי שהיה הולך לשחוט
את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת
יכול יחזור ויטמא אמרת לא יטמא יכול כשם
שאינו בטמאה להם כן אינו בטמאה למת
בצוה ח"ש ולאחרותו הוא דאמאי בטמא
אבל

מרגלין היינו עץ גבי ארונות. מימה לפיה דפי' גולג כסוי
של ארון דמתי' (וכל אשר יגע על פני השדה לרבות
גולג דוקא וא"כ גס הגולג טמאה כהלא והוא הו' מרגלין עליו וי"ל
נלג עליו דהי' חמי' צמחיה עליו וגולג
דוקא אין מיר מגלת עליהן דמתי
במס' מיר פקד הן גדול דף נד.
והיה אומר רמ"ם ליתי' להי כללי
דהא אמר ר' יוחנן רביעית דס אין
דוקא מגלת עליו עי' יהא חלי לוג
ואפילו הכי כהן מוהר עליו כדלמרינן
בפקדו דימה המקשה (חילן דף עב).
דרביעית דהי' הגל מני' מיס טמא
ומפקינן ליה מעל כל נפשות מת לא
ינא וי"ל דהתם מכל מקום היו שס
טומאה שהמיר מגלת עליה אצל גולג
דוקא אנו כלל צמיר ולקן אין כהן
מוהר חלי' אי נמי דהי' צמחיה סנהה
חוקים הראשונים (מיר נג.) שהיו
אומרי' רביעית דס גס כמגלת מיר
ומהו מימא אחי' אין המת טמאה
בזלל כיון שהכסוי עלמו מקבל
ח"ש דאמר ר' אלעזר בר צדוק ומרגלין היינו
על גבי ארונות של מתים לקראת מלכי ישראל
ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אמרו אלא אפי'
לקראת מלכי עכו"ם ששם יושב יביתו בין מלכי
ישראל למלכי עכו"ם אמאי לימא אין חכמה
ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כדרכא דאמר
רבא דבר תורה אהל כל שיש בו חלל טפה
חוצץ בפני הטומאה ושארין בו חלל טפה אינו
חוצץ בפני הטומאה ורוב ארונות יש בהן
חלל טפה וגזרו על שיש בהן משום שאין בהן
ומשום כבוד מלכים לא גזרו בורב רבנן ח"ש
גידול כבוד הבריות שדוחה [את] לא תעשה
ואין עצה לנגד ה' תרגמה רב רבא שבא קמיה
דרב כהנא בלאו גדלא תסור אחיכו עליה
לאו דלא תסור דאורייתא היא אמר רב כהנא
אמאי רבא אמר מילתא אחיכו עליה כל
מילי דרבנן אסמכתוהו על לאו דלא תסור
ומשום כבודו שרו רבנן ח"ש והתעלמה
מהם פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים
שארין אתה מתעלם מהם הא כיצד אם יהיה
כהן והוא בבית הקברות או היה זקן ואינו
לפי כבודו או שהיתה מלאכתו מרובה משל
כברו לכהן נאמר והתעלמת אמאי לימא אין
חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' שאני
התם דכתיב והתעלמת מהם וליגמר מניה
איסורא ממנונא לא ילפינן ח"ש ולאחרותו
מה תלמוד לומר הרי שהיה הולך לשחוט
את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת
יכול יחזור ויטמא אמרת לא יטמא יכול כשם
שאינו בטמאה להם כן אינו בטמאה למת
בצוה ח"ש ולאחרותו הוא דאמאי בטמא
אבל

מוסף רש"י
הוציא ב"ד התוספת

תורה אור השלם

1. אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' משילי כל א'
2. על פי הירוחא אשר יורח
3. לא תראה את אדם און
4. לאבוי ולמאוי לאבוי

רבני

מנפח אדם בית הפרס והולך
אמר רב יהודה אמר שמואל ימנפח
אדם בית הפרס והולך ואמר רב
יהודה בר אשי משמיה דרב יבית
הפרס שנרש טהור ח"ש דאמר ר'
אלעזר בר צדוק ומרגלין היינו על
גבי ארונות של מתים לקראת
מלכי ישראל ולא לקראת מלכי
ישראל בלבד אמרו אלא אפי' לקראת
מלכי עכו"ם ששם יושב יביתו בין
מלכי ישראל למלכי עכו"ם אמאי
לימא אין חכמה ואין תבונה ואין
עצה לנגד ה' כדרכא דאמר רבא
דבר תורה אהל כל שיש בו חלל
טפה חוצץ בפני הטומאה ושארין
בו חלל טפה אינו חוצץ בפני
הטומאה ורוב ארונות יש בהן
חלל טפה וגזרו על שיש בהן
משום שאין בהן ומשום כבוד
מלכים לא גזרו בורב רבנן ח"ש
גידול כבוד הבריות שדוחה [את]
לא תעשה ואין עצה לנגד ה' תרגמה
רב רבא שבא קמיה דרב כהנא בלאו
גדלא תסור אחיכו עליה לאו דלא
תסור דאורייתא היא אמר רב
כהנא אמאי רבא אמר מילתא אחיכו
עליה כל מילי דרבנן אסמכתוהו
על לאו דלא תסור ומשום כבודו
שרו רבנן ח"ש והתעלמה מהם
פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים
שארין אתה מתעלם מהם הא כיצד
אם יהיה כהן והוא בבית הקברות
או היה זקן ואינו לפי כבודו או
שהיתה מלאכתו מרובה משל
כברו לכהן נאמר והתעלמת
אמאי לימא אין חכמה ואין תבונה
ואין עצה לנגד ה' שאני התם
דכתיב והתעלמת מהם וליגמר
מניה איסורא ממנונא לא ילפינן
ח"ש ולאחרותו מה תלמוד לומר
הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו
ולמול את בנו ושמע שמת לו מת
יכול יחזור ויטמא אמרת לא יטמא
יכול כשם שאינו בטמאה להם כן
אינו בטמאה למת בצוה ח"ש
ולאחרותו הוא דאמאי בטמא
אבל

מוסף רש"י

הוציא ב"ד התוספת

הנהגות הב"ח

1. אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'
2. על פי הירוחא אשר יורח
3. לא תראה את אדם און
4. לאבוי ולמאוי לאבוי

מוסף רש"י

הוציא ב"ד התוספת

מוסף רש"י

הוציא ב"ד התוספת

מוסף רש"י

הוציא ב"ד התוספת

מוסף רש"י

הוציא ב"ד התוספת

מוסף רש"י

הוציא ב"ד התוספת

מוסף רש"י

הוציא ב"ד התוספת

מוסף רש"י

הוציא ב"ד התוספת

רב ניסים גאון

התלמוד הוא פשוט וזאת כח
קול אומר מה לכל אצל ר'
אליעזר שהלכת כמות כתיב
רואהו ר' בה שוחבוט אחת כי
בה קול לא אמרה שיהיה
מכונה כדרך ה' אלא כלל
מקום הוא שאתה
ואיפשר לומר כי כלל מקום
ולחלו ה' המקום הירח בחונה
או מה שיהיה לו שיעשו
ואם הלכה בו אליעזר ר' בן
הדרב רובו דרובו בה קול
בכונים וקיימים והשנית הוא
היה חמת אלא לומר את
החכמים אין יחיו הקביה
שכרם והמראי שפיהם
כשילבי קול ואם לאו רומה
כשילבי שכתב ר' רבינו ג'
כי מנסה ל' אליעזר חתם והנה נרע
על לו זאת בירור קביעתו ה' שאמר ר'
איו מלתי' סנהה ירבה אחר
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן

רב ניסים גאון

התלמוד הוא פשוט וזאת כח
קול אומר מה לכל אצל ר'
אליעזר שהלכת כמות כתיב
רואהו ר' בה שוחבוט אחת כי
בה קול לא אמרה שיהיה
מכונה כדרך ה' אלא כלל
מקום הוא שאתה
ואיפשר לומר כי כלל מקום
ולחלו ה' המקום הירח בחונה
או מה שיהיה לו שיעשו
ואם הלכה בו אליעזר ר' בן
הדרב רובו דרובו בה קול
בכונים וקיימים והשנית הוא
היה חמת אלא לומר את
החכמים אין יחיו הקביה
שכרם והמראי שפיהם
כשילבי קול ואם לאו רומה
כשילבי שכתב ר' רבינו ג'
כי מנסה ל' אליעזר חתם והנה נרע
על לו זאת בירור קביעתו ה' שאמר ר'
איו מלתי' סנהה ירבה אחר
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן

רב ניסים גאון

התלמוד הוא פשוט וזאת כח
קול אומר מה לכל אצל ר'
אליעזר שהלכת כמות כתיב
רואהו ר' בה שוחבוט אחת כי
בה קול לא אמרה שיהיה
מכונה כדרך ה' אלא כלל
מקום הוא שאתה
ואיפשר לומר כי כלל מקום
ולחלו ה' המקום הירח בחונה
או מה שיהיה לו שיעשו
ואם הלכה בו אליעזר ר' בן
הדרב רובו דרובו בה קול
בכונים וקיימים והשנית הוא
היה חמת אלא לומר את
החכמים אין יחיו הקביה
שכרם והמראי שפיהם
כשילבי קול ואם לאו רומה
כשילבי שכתב ר' רבינו ג'
כי מנסה ל' אליעזר חתם והנה נרע
על לו זאת בירור קביעתו ה' שאמר ר'
איו מלתי' סנהה ירבה אחר
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן

רב ניסים גאון

התלמוד הוא פשוט וזאת כח
קול אומר מה לכל אצל ר'
אליעזר שהלכת כמות כתיב
רואהו ר' בה שוחבוט אחת כי
בה קול לא אמרה שיהיה
מכונה כדרך ה' אלא כלל
מקום הוא שאתה
ואיפשר לומר כי כלל מקום
ולחלו ה' המקום הירח בחונה
או מה שיהיה לו שיעשו
ואם הלכה בו אליעזר ר' בן
הדרב רובו דרובו בה קול
בכונים וקיימים והשנית הוא
היה חמת אלא לומר את
החכמים אין יחיו הקביה
שכרם והמראי שפיהם
כשילבי קול ואם לאו רומה
כשילבי שכתב ר' רבינו ג'
כי מנסה ל' אליעזר חתם והנה נרע
על לו זאת בירור קביעתו ה' שאמר ר'
איו מלתי' סנהה ירבה אחר
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן
איו מלתי' סנהה ירבה אחר וכן

